

РЕАКЦІЯ ТКАНИН РОТОВОЇ ПОРОЖНИНИ НА ІОНІЗУЮЧЕ ОПРОМІНЕННЯ

Ю.І.Сипенко, В.М.Соколенко, Л.В.Беркало.

*Державний медичний стоматологічний інститут, м.Полтава,
Україна*

На моделі фракційного опромінення тварин протягом 4 днів в сумарній дозі 6 гр вивчався стан вільнорадикального окислення ліпідів (ВРО) і тромбоцитоактивних властивостей тканин пародонту і слинних залоз.

Встановлено, що в тканинах слинних залоз знижується рівень ТБК-активних продуктів як до (на 10,11%, р,000) так і в процесі інкубації (на 9,1%, р,001). Але при цьому залишалася незмінною активність антиоксидантних (АО) ферментів — СОД і каталази. В тканинах пародонту при опроміненні збільшувався рівень ТБК-активних продуктів до (на 144,4%, р,001) і після інкубації (на 80%, р,001). Але при цьому достовірно зменшувалося накопичення МДА (на 77,1%, р,01). Ці зміни відбувались на фоні зниження АО активності тканин, про що свідчить спад активності СОД (на 29,04%) і каталази (на 13,2%).

Вплив опромінення на тварин позначається і на тромбоцитоактивних властивостях тканин підщелепних слинних залоз. Так, що в нормі їм властиві антиагрегаційні властивості, про що свідчить зниження кута, СІАТ і зміни оптичної густини агрегації тромбоцитів під впливом тканин підщелепних слинних залоз у порівнянні з контролем плазми, то в результаті опромінення вони набувають проагрегаційних властивостей. Про це говорить збільшення кута (на 17,5%), СІАТ (на 24,9%) і зміни оптичної густини (на 26%) агрегації тромбоцитів у порівняно з інтактними тваринами. Час агрегації при цьому достовірно не змінювався.

Підвищення інтенсивності ПОЛ і недостатність активності ФАС в тканинах пародонту приводить до посилення їх тромбоцитоактивних властивостей. Так збільшується кут (на 17,24%), зміна оптичної густини (на 26%), СІАТ (на 24,9%).

Таким чином, отримані результати свідчать про значну реакційну мобільність тканин пародонту і слинних залоз. Разом з тим, тканини пародонту більш чутливіші до

іонізуючого опромінення. Цим і пояснюється більш висока захворюваність на пародонтит у ліквідаторів аварії на ЧАЕС.

АНТАГОНИСТИЧЕСКАЯ АКТИВНОСТЬ ЛАКТОБАЦИЛЛ ПОЛОСТИ РТА

В.А.Филиппов, И.Н.Звягольская

*Полтавский государственный медицинский
стоматологический институт, г.Полтава, Украина*

Изучена внутривидовая и межвидовая антагонистическая активность 588 культур лактобацилл полости рта, относящихся к подродам Термобактерий, Стрептобактерий и Бетабактерий, а также антимикробная активность лактобацилл по отношению к 85 штаммам бактерий и грибов 15 таксономически далеких лактобациллам родов. Исследования проводились методом отсроченного антагонизма на средах МРС-1 и МРС-5. При исследовании внутривидовой антагонистической активности лактобацилл 15 видов установлено, что 9,8% культур 10 видов способны продуцировать антимикробные вещества, подавляющие развитие штаммов лактобацилл одноименных видов. Определение межвидовой антагонистической активности показало, что 90,6% культур лактобацилл 15 видов чувствительны к одному или нескольким видам антимикробных агентов, выделяемых другими видами лактобацилл. Таким образом, 9,8% штаммов лактобацилл обладают способностью продуцировать бактериоцины. Значительный практический и теоретический интерес представляет изучение антимикробной активности бактериоцинов лактобацилл на культуры микроорганизмов таксономически далеких лактобациллам родов. С этой целью изучена чувствительность 85 культур микроорганизмов (стрептококки, стафилококки, клостридии, нейссерии, эшерихии, клебсиелы, дрожжеподобные грибы рода Кандида и др.) к действию бактериоцинов лактобацилл. Выявлено, что 84 из 85 культур этих родов обладают чувствительностью к бактериоцинам лактобацилл на плотной среде МРС-5. Однако, препараты бактериоцинов лактобацилл, полученные в жидкой среде МРС-1 и нейтрализованные едким натром до рН 7,0 не оказывали ингибирующего действия на культуры